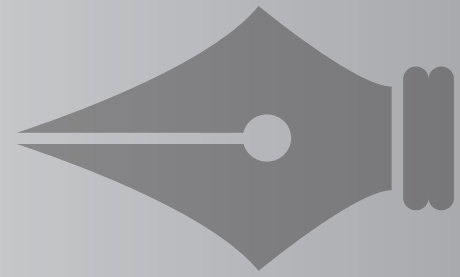

Eet de digitale revolutie haar eigen kinderen op?

Marcel de Zwaan

Mr. M.R. de Zwaan is advocaat te Amsterdam (Bremer & De Zwaan) en redacteur van dit blad.

Het nieuwe normaal wordt eens per kwartaal! Terwijl de vrachtwagens met vaccinflesjes veelbelovend door de straten rinkelen en het einde van de coronacrisis in zicht lijkt, geeft de redactie u reden om met recht te kunnen zeggen dat niets bij het oude zal blijven. Voor u ligt (of staat online) namelijk de laatste editie van uw vertrouwde AMI. Met ingang van het nieuwe jaar zal AMI niet langer zes maal per jaar, maar eens per kwartaal verschijnen en bovendien zijn omgedoopt van AMI naar *Auteursrecht*.

Deze transformatie van een tweemaandelijks blad naar een kwartaaluitgave is een voorbeeld van 'veranderen om gelijk te kunnen blijven'. Om met het laatste te beginnen; het terugbrengen van de frequentie zal geen gevolgen hebben voor het aantal pagina's; de vier nummers zullen per saldo evenveel pagina's omvatten als de jaargang die nu nog uit zes afleveringen bestaat. Ook de naamsverandering impliceert geen redactionele koersverandering, maar drukt juist nauwkeuriger de inhoud van het blad uit, dan het huidige AMI, dat ten onrechte een volwaardige, of zelfs gelijkwaardige aandacht in het blad voor het media- en informatierecht suggereert. Bedenkingen over het beschrijvende karakter van de nieuwe naam en bijvoorbeeld het daardoor opeens opvallender ontbreken van de aanduidingen *naburige rechten*, *portret-* en *databankenrecht*, wogen minder zwaar dan de aantrekkingskracht van het gearticuleerde *Auteursrecht*, waaronder de goede verstaander (en dus ook de lezer van dit blad) als vanzelfsprekend ook laatstgenoemde rechtsgebieden begrijpt.

Wat gaat er wel veranderen en waarom? Van buiten naar binnen beschouwd, zal als eerste de aangepaste vormgeving opvallen. Niet spectaculair anders, maar wel voldoende vernieuwend om functioneel te zijn door daarmee het onder-

scheid met de oude uitgave te kunnen herkennen. Inhoudelijk zal de teruggebrachte verschijningsfrequentie de voordelen benutten van het onderscheid tussen de primair digitale uitingen en de uitgaven die primair in print verschijnen en waarvan de digitale verschijningsvorm beperkt is tot de omzetting van het blad in een elektronisch raadpleegbare versie. Digitale platformen kunnen optimaal de actualiteit en het gesprek van de dag presenteren. Een uitgave in druk, laat staan een tweemaandelijks tijdschrift, heeft echter per definitie, een zekere afstand tot het nieuws van de dag. Het bestaansrecht van de printmedia schuilt in de mogelijkheid om achtergrond en verdieping te creëren door gebruik te maken van de beschikbare ruime(re) voorbereidingstijd per nummer. Door eens per kwartaal te verschijnen zal het nog beter mogelijk zijn om zowel wetenschappelijke als praktijkgerichte bijdragen van hoge kwaliteit tot stand te (doen) brengen. Dit streven naar verdieping en naar de totstandkoming van bijdragen die hun waarde behouden, betekent vanzelfsprekend niet dat *Auteursrecht* zich los gaat maken van de actualiteit in termen van de berichtgeving en reflectie over de ontwikkelingen in wetgeving, rechtspraak en literatuur. De lat wordt eenvoudig weg wat hoger gelegd, de blik wat verdiept en het blad wat verdikt. Dit betekent dat de artikelen wat substantiëler kunnen worden, maar dat daarnaast de vertrouwde bestanddelen als rechtspraak met annotaties en rechtspraak in het kort met mininoten, behouden blijven. Daarnaast zal het blad nu ook aandacht kunnen besteden aan bijdragen met een variabel karakter, zoals een interview met of portret van een internationaal gezaghebbende jurist, of een 'brief uit het buitenland'. Tot slot zal in de toekomst elk nummer ook worden ingeleid met een 'redactioneel' dat van een bestendige hoge kwaliteit, maar door een wisselende auteur geschreven zal zijn. Of het allemaal gaat lukken? The proof of this pudding is in the reading ...